

Peszowski, Zdzisław

Droga Krzyżowa - Polska Golgota Wschodu

Przegląd Pruszkowski nr 1, 16-19

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

60 rocznica zbrodni katyńskiej

4 kwietnia 1940r. NKWD rozpoczęło wykonywanie decyzji, podpisanej przez Stalina, Woroszyłowa, Mołotowa, Mikołajana i Kalinina dotyczącej wymordowania 20 tysięcy polskich oficerów i urzędników przetrzymywanych w Kozielsku, Ostaszkowie i Starobielsku. Miejsca, w których dokonywano zbrodni na więźniach z obozów to: Katyń, Twer-Miednoje i Charków.

14 kwietnia w kościele pod wezwaniem św. Kazimierza w Pruszkowie została odprawiona Droga Krzyżowa autorstwa ks. prałata Zdzisława Peszkowskiego.

Ks. prałat Zdzisław Peszkowski był więziony w Kozielsku i cudem uniknął śmierci. Obecnie jest kapłanem Rodzin Katyńskich.

Nawiązując do Wielkiego Tygodnia Męki Chrystusa napisał Drogę Krzyżową, w której mówi o Polskiej Golgocie Wschodu.

Odprawiona w naszym kościele parafialnym, zrobiła wielkie wrażenie na mieszkańcach Pruszkowa. Na ich prośbę drukujemy wyjątki Drogi Krzyżowej.

ks. prałat Zdzisław Peszkowski

Droga Krzyżowa - Polska Golgota Wschodu

Stacja I - Jezus na śmierć skazany

Wówczas to zebrali się arcykapłani i starsi ludu w pałacu najwyższego kapłana imieniem Kajfasz i odbyli naradę, żeby Jezusa podstępnie pochwycić (Mt 26, 3-4)

Rozważanie (...) Podczas II wojny światowej tajne narady i układy dwóch szaleńców - Stalina i Hitlera - przyniosły naszej Ojczyźnie straszliwy wyrok całkowitej zagłady, a 17 września 1939 r. Stalin wbił Polsce nóż w plecy.

Panie Jezus, Ty wiesz, ile bólu, krwi i łez sprowadził na Polskę tajny układ i wyrok naszych wrogów, Razem z Tobą, Chryste, moglibyśmy zapytać: dlaczego? Za co ta nienawiść? (...)

Stacja II - Jezus bierze krzyż na ramiona swoje

On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota (J. 19, 17)

Rozważanie (...) Przyjmij ~~Jezu~~ ten straszliwy cios, jaki spadł na nas, kiedy na Polskę miazdżoną przez Hitlera od Zachodu, zmagającą się ze śmiertelną wojenną nawałnicą, uderzył podstępnie wróg ze Wschodu (...)

Stacja III - Jezus po raz pierwszy upada pod krzyżem

Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwić się będą (Łk 2, 34)

Rozważanie (...) Zdradzieckie uderzenie od Wschodu w 1939 r zachwiało naszą Ojczyznę. Upadliśmy pod siłą tego ciosu. Upadliśmy, ale nie poddaliśmy się. Nie zapomnieliśmy o Tobie, Jezus, nie zapomnieliśmy o wolności, o naszej ludzkiej godności (...)

Stacja IV - Jezus spotyka Matkę Swoją

A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu (Łk 2, 35)

Rozważanie: (...) Matko... nie odstąpiłaś od naszej Ojczyzny, kiedy uderzono nas od Wschodu. Widziałaś tę nierówną walkę, widziałaś ból pokonanych, dramat zabieranych do niewoli, widziałaś nasze upokorzenie i bezsilność. Widziałaś łzy matek i rodzin. Byłaś z nami (...)

Stacja V - Szymon z Cyryny pomaga dźwigać krzyż Chrystusowi

Gdy go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem (Łk 23, 26)

Rozważanie: (...) I na naszą polską ziemię spadł ciężki krzyż, kiedy zaatakowano nas od Wschodu i Zachodu. Wielki ciężar bólu przygniótł nie tylko żołnierzy, ale całą polską ludność cywilną. Dla tysięcy jeńców i zesłańców oznaczał on śmierć, ale przecież wielu ludzi przeżyło. Jakże często na nieludzkiej ziemi można było doświadczyć pomocy człowieka. Nawet w duszach wrogów budził się niekiedy głos sumienia i odruch ludzkiej solidarności (...)

Stacja VI - Weronika ociera twarz Chrystusa

Nie miał On wdzięku, ani też blasku, aby na Niego patrzeć, ani wyglądu, by się nam podobał. Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic (Iz 53, 2b-3) Jak śmierć potężna jest miłość (Pnp 8, 6b)

Rozważanie: (...) Wszyscy, którzy doświadczyli przemocy i niewoli wiedzą, co to znaczy obecność kogoś bliskiego na krzyżowej drodze, w budujących wagonach i więźniarkach, jadących w głąb Rosji (...)

Stacja VII - Jezus po raz drugi upada pod krzyżem

Lecz kiedy się chwieję, z radością się zbiegają, przeciwko mnie schodzą się obcy, których nie znałem, szarpia mnie bez przerwy (Ps 35, 15)

Rozważanie: (...) Szlakiem, wyznaczonym Twoimi krwawymi śladami, cierpiący Zbawicielu, szli wszyscy skazańcy, aresztowani, jeńcy, wywożone rodziny. Odebrano im ziemię, domy, pozbawiono najpotrzebniejszych przedmiotów. Wróg sięgał coraz dalej. Chciał zniszczyć nie tylko ciało, lecz także sponiewierać i zabić nadzieję, odebrać wiarę w człowieka i Boga. Nieustanne "doprośy", to znaczy przesłuchania dniem i nocą, miały tego dopełnić. (...)

Stacja VIII - Jezus pociesza płaczące niewiasty

A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade mną: płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi (Łk 23, 27-28)

Rozważanie: Jezu, wspominamy dzisiaj morze łez wylanych na Wschodzie z powodu naszych bliskich, polskich żołnierzy zabranych do niewoli, wspaniałych ludzi nauki i kultury - profesorów, lekarzy, prawników, nauczycieli, policjantów. Opłakujemy los dorosłych i dzieci wyrwanych z rodzinnych stron i rozsianych po najdalszych zakątkach Wschodu. Wspominamy dramat niezасłużonego cierpienia (...)

Stacja IX - Jezus po raz trzeci upada pod krzyżem

Usłysz, o Panie, moją modlitwę. Nieprzyjaciel mnie prześladowa; moje życie na ziemię powalił (Ps 143, 1, 3)

Rozważanie: (...) Jezu, jakże podobnie patrzyli nasi wrogowie ze Wschodu na swoje ofiary. Nie mogli sobie poradzić z ich godnością, nie udało się wydrzeć im człowieczeństwa. Wtedy z nienawiścią i determinacją wydali wyrok śmierci. Podpisali go 5 marca 1940 r. Przetwał ten dokument z podpisami aż pięciu zbrodniarzy, ze Stalinem na czele (...)

Stacja X - Jezus z szat odarty

Oto człowiek (J 19, 5) Wszyscy, co drogą zdążacie, patrzcie, czy jest boleść podobna do tej co mnie przytłacza (Lam 1, 12)

Rozważanie: (...) Jezu, odarty z szat, Ty widziałeś zamrożone ciała zesłańców w śniegach Syberii. Widziałeś szkielety wygłodniałych matek i opuchnięte ciała dzieci umierających z głodu (...)

Stacja XI - Jezus przybity do krzyża

A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali (Mt 15, 25). Ojczy, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią (Łk 23, 24)

Rozważanie: (...) Jezus, pragniemy Ci ofiarować cierpienie naszych bliskich bestialsko zniewolonych po agresji od Wschodu w 1939 r. - Setki tysięcy jeńców i zesańców, wyrwanych i zabranych w głąb Rosji - jakby z Tobą, Jezus, przybitych do krzyża niewoli i śmierci (...)

Stacja XII - Jezus na krzyżu umiera

Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem. Ojczy, w ręce Twoje powierzam ducha Mojego. Po tych słowach wyzionął ducha (Łk 23, 45-46)

Rozważanie: (...) A dzisiaj słyszymy - to było dawno, trzeba o tym zapomnieć, są ważniejsze sprawy. Nie ma ważniejszej sprawy niż konanie człowieka! Matko, nie zapomnimy! Nie zapomnimy Golgoty Twojego Syna i nie zapomnimy Golgoty Polski - na Zachodzie i na Wschodzie.

Stacja XIII - Jezus z krzyża zdjęty i na łonie swojej Matki złożony

Wykonało się (J 19, 30) Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich (J 15, 13)

Rozważanie: (...) Ty, Matko, byłaś przy nich do końca. Bo przecież Jezus z krzyża dał nam Ciebie za Matkę. W czasie ekshumacji znaleźliśmy tyle znaków Twojej obecności: różańce, medaliki, obrazki, ryngrafy. Stałaś przy wszystkich, którzy tak często w życiu powtarzali: "Módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej" (...)

Stacja XIV - Jezus do grobu złożony

Józef z Arymatrei zabrał ciało, owinął je w czyste płótno i złożył w swoim nowym grobie, który kazał wykuć w skale. Przed wejściem do grobu zatoczył duży kamień i odszedł (Mt 27, 57-60)

Rozważanie: (...) Podobnie, Jezus, jak Twój grób przytłoczono ciężkim kamieniem, tak ciężkim kamieniem milczenia, tysięcy niemożności, trwóg i szantażu zablokowano Sprawę Katyńską i całą Golgotę Wschodu.

Błagamy Cię, Panie, odsuń ten kamień, pokonaj go Twoją mocą